

LA MERCÉ I EL MODEL POLICIAL

Passada ja la festa de la Mercè, no serem nosaltres qui farem una valoració de l'operatiu policial que els companys de Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana van dur a terme. Bàsicament per la complexitat que implica la gestió d'un esdeveniment festiu que dura una setmana i que reuneix entre 1,5 i 2 milions de persones al voltant de les diferents activitats programades.

Importantíssims són els intangibles a tenir en compte a l'hora de preparar, desenvolupar i posar en pràctica un dispositiu en el qual, tots els esdeveniments es porten a terme als carrers de la mateixa ciutat, d'accés a tothom, amb un caràcter eminentment festiu i en el qual la seva màxima concentració de gent es fa en horari nocturn, essent la franja d'edat majoritària, joves d'entre 18 i 35 anys.

En aquesta situació, i en concentracions festives que poden superar les 40.000 persones, on el consum d'alcohol i d'altres substàncies està a l'ordre del dia, garantir al cent per cent la seguretat de tots els assistents i pretendre que no hi succeeixi cap incident és gairebé una fal·làcia.

Sabent doncs que a l'hora de fer un dispositiu d'aquest nivell, on les forces i Cossos de Seguretat han de ponderar molt bé quin tipus de presència situar en els llocs de màxima afluència de gent, el ciutadà ha de tenir clar que és molt difícil actuar contra grups de persones que actuen simultàniament causant desordres públics de tot tipus i neutralitzar aquests actes de manera immediata sense fer ús de la força.

Malauradament, Barcelona té una llarga llista d'esdeveniments que han acabat en situacions caòtiques, sigui per reivindicacions laborals o per celebracions esportives. Resultant totes elles amb importants destrosses al mobiliari urbà.

Tristament, aquestes festes de la Mercè seran recordades per les imatges de pillatge i desordres que s'han viscut per diferents carrers de la ciutat, però principalment per la mort d'un jove a causa d'una agressió amb arma blanca.

El pitjor de tot això és la normalització d'aquests actes, la seva acceptació per part de la societat, una deshumanització miserable, arribant al punt que l'únic que preocupava als polítics i a la premsa era si els fets havien succeït en el marc dels aldarulls posteriors al desallotjament de la zona de concerts i si el dispositiu policial havia estat el correcte.

Una deshumanització representada a la seva màxima expressió per l'Alcalde de Barcelona, que, mentre encara estava el terra tacat de sang al lloc on va morir un nano de 25 anys, es dedicava a destacar i ressaltar que podíem estar contents, ja que els danys a la ciutat havien estat menors en relació a l'any passat.

Quin model d'oci nocturn volem o com en gaudeixen les noves generacions d'aquest oci és un debat que com a societat ens hauríem de plantejar seriosament. Comença a ser preocupant que molts pares tinguin realment pànic a què els pot passar als seus fills i filles quan van de festa, ja no per la manca de confiança en el seu progenitor, si no en el què i a qui es poden trobar un cop surten per la porta. No cal ser alarmista, però tampoc cal ser un ingenu per no tenir clar que la "nit" d'avui en dia, no és la mateixa de fa uns 20/25 anys enrere o més.

Dit això i relacionat amb el cas que ens ocupa, tots aquests polítics que només els preocupa aquesta problemàtica quan els afecta directament a ells, no s'adonen de la importància que juguen les Forces i Cossos de Seguretat en el manteniment del dret a gaudir del temps lliure. Del dret de fer-ho sense por que un dia no arribis a casa, o que et robin el telèfon, o que t'agredeixin sexualment.

La policia, senyors, està per això, per protegir llibertats. Hem creat un marc mental, alimentat per molts mitjans de comunicació i partits polítics amb les seves corresponents associacions satèl·lit, la majoria subvencionades i patrocinades pels governs a qui critiquen i gràcies a un sistema del qual reneguen, en el que només s'associa la policia amb repressió i abusos, i mai es fa esment a la impecable tasca que duen diàriament, i que malgrat els esforços que fan algun per crear aquest marc mental, la gent de carrer, situa al Cos de mossos d'Esquadra com la institució més ben valorada de Catalunya.

Així doncs, fora hora senyors polítics, que deixin de degradar a la seva policia, que deixin de desprestigar-la, que posin policia al carrer i no als despatxos, que situïn al capdavant d'aquesta organització a policies preocupats pel que li passa a la societat i no per les seves disputes personals, siguin conscients que un mai pot ser lliure si té por, i que per fer front a aquells que volen aprofitar-se d'aquesta por, qui mai passarà de llarg o simplement traurà el mòbil per gravar serà la policia.

A tots aquells que ens critiquen per sistema, ben segur que si mai la víctima d'una agressió és un mateix, o la seva mare, pare, marit o muller, fill o filla, desitjaran que a prop hi hagi un policia i no un tertulià de ràdio o televisió.

USPAC, L'ESCUT DEL MOSS@S

27 de setembre de 2022

